

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

---

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

---

1889-12-16

þÿ £ ¬ » À <sup>1</sup> 3 <sup>3</sup>/<sub>4</sub> - ± Á . 2 5 6

Library of Neapolis University Pafos

---

<http://hdl.handle.net/11728/10620>

*Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository*

# ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ . . . . . σελήνια 8.  
Εν τῷ ἔξωτερον . . . . . " 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.  
EDITOR S. CHOURMOUZIOS.  
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»  
Ἔδρα ΒLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.  
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

## ΠΟΙΑ Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΣΑΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΩΤΕΡΑΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ;

Εἰς τὰς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον παραστάσεις τῶν μελῶν τῆς πρεσβείας περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συστάσεως γυμνασίου καὶ τῆς ὑπὲρ τῆς μέσης παιδείας προστασίας τῆς Κυβερνήσεως, παραστάσεις εἰς ἃς ἤλπιζον πάντοτε εὐνοϊκὴν ἀπάντησιν, ἤκουσαν τὸ «περὶ τῆς μέσης παιδείας ἡ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ μεριμνήσῃ ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς κατωτέρας». Ἡ μέση παιδεία εἶνε διὰ τοὺς δυστυχεῖς κυπρίους ὡς ἐπιδόρπιον πολυτίμον, πρὸς ἀποκτήσιν τοῦ ὁποίου δὲν ἐπαρκεῖ τὸ δυστυχὲς βαλκάντιόν των, διότι ἔχει τοῦτο νὰ ἐμπληρώσῃ ἄλλων ἀνάγκας, νὰ ἡδύνη ἄλλων φάρυγγας, νὰ παράσῃ ἐπαρκῶς καὶ πλουσίως τὰ ἡδύσματα καὶ τὰ πλούσια ἐπιδόρπια εἰς ἄλλους, οἵτινες ὡς κύμας πολλοὶν περιεκύκλωσαν αὐτό. — Τί θέλετε περὶ τὰ ἐπιδόρπια; δὲν σὰς ἀρκεῖ ὁ ξηρὸς ἄρτος; Τοιαῦτα ἢ ἀπάντησις, ἢ ριφθῆσα κατα πρόσωπον ἡμῶν.

Ἄς ἀρκεσθῶμεν λοιπὸν ἐκόντες ἄκοντες εἰς τὸν ξηρὸν ἄρτον καὶ ἄς στρέψωμεν καὶ περιορίσωμεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ μόνου τὸ βλέμμα, ἀφοῦ δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἀτενίζωμεν εἰς τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν καὶ ἄς ἐξετάσωμεν ποίου εἶδους εἶνε, ποῖαν γεῦσιν ἔχει καὶ ποῖα τὰ συστατικά του.

Δυστυχῶς καὶ λίαν δυστυχῶς ὁ ἄρτος ἔχει μόνον σχῆμα ἄρτου, καταπαθεῖ φαινομενικῶς τὴν πείναν χωρὶς νὰ τρέφῃ, χωρὶς νὰ ὠφελεῖ.

Ριψάτε βλέμμα ἐταστικὸν ἐκεῖ ὅπου πρέπει νὰ βλέπῃ τις πρὸς τὸν εἶναι ἀναπόφευκτος ἢ στοιχειώδης παιδεία, ἐκεῖ ὅπου εἶνε ἀναγκαία ἢ διάδοσις στοιχειωδῶν γνώσεων, καὶ θέλετε ὁμολογήσῃ ὅτι οὐδὲν σχεδὸν γίνεται καὶ θέλετε ἀνακράξῃ: ποῦ ἢ μεριμνά σας περὶ κατωτέρας παιδείας;

Ἐρίσθη ἀρχῇ τὸ ποσὸν, ὅπερ ἐκ τοῦ βαλαντίου ἡμῶν ἀφιερῶθη πρὸς χάριν μας διὰ τὴν ἐκπαιδεύσιν τῶν τέκνων μας, δύο χιλ. καὶ διακόσμιαι πενήντα λίρ. στερεοτυπώτατα. Ἐρίσθη ἐπίσης τὸ ποσὸν τῶν σχολείων εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διδῆται ἐπιχορηγήσεις, 182 στρογγυλὰ καὶ ἀσυγκαταβάτως. Ἐτέλεστοι πλέον. Ἐξετέλεσαν εὐσυνειδήτως καὶ εὐκρινῶς τὸ καθήκον των. Ἐμερίμνησαν καὶ ἐκαλομερίμνη-

σαν περὶ τῆς κατωτέρας παιδείσεως (!!!)

Ἄδιάφορον ἂν ἀλλοίωται ἐπιχορηγήσεις τοῦ δεινὸς χωρίου, μετὰ τὰς ἄλλας δὲ τοῦ χωρίου, ἀπαρτιζοῦσαι ἓνα δεκάλιρον διδάσκαλον, δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ καὶ δεκατύφλους μαθητὰς νὰ καταρτίζωσιν. Ἄδιάφορον ἂν αἰτοιαῦται μικροσκοπικαὶ ἐπιχορηγήσεις ἐδωκαν ἀφορμὴν πολλαπλασιασέως μικροσκοπικῶν τινῶν σχολείων, ἐν οἷς οὐδὲν διδάσκεται, ἢ ἡ οἴησις καὶ ἡ ἀλαζονεία, ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ αὐθάδεια. Ἄδιάφορον ἂν ἀνίκανοι καὶ κακοῦθεις τινὲς διδάσκαλοι, τὴν κακοῦθειαν καὶ ἀσέβειαν διδάσκοντες, κατορθώσιν ὥστε μόνον τὴν γεωργίαν νὰ στερῶσι χειρῶν, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ προσθέτωσιν εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐγγραμμάτων ἐγγράμματόν τινα, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν βίον νὰ ἐγγαράξῃ τύπους ἠθικῆς καὶ χρηστῆς διαπλάσεως ἢ παιδείας. Ἄδιάφορον δι' ὅλ' αὐτὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Τὰς πενταλίρας καὶ δεκάλιρους ἐπιχορηγήσεις δίδει τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς. Τῶν σχολείων ἢ εἰς τὰ ξηρὰ γράμματα πρὸδος ἀναλόγος πάντοτε τοῦ ποσοῦ τοῦ μισθοῦ ἐξετάζεται καὶ . . . . τὸ καύχημα ὅτι μεριμνᾷ ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἀνὰ τὸ στόμα πάντοτε φέρεται. Ἐκτελεῖ λοιπὸν τὸ καθήκον τῆς εὐσυνειδήτως.

Πλὴν ἡ νῆσος δύναται ἐν παντὶ καὶ πάντοτε νὰ φωνάζῃ πρὸς ὑμᾶς: ποῖα ἢ ὑπὲρ τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως μεριμνά σας, περὶ ἧς καὶ μόνης λέγετε ὅτι δεόν νὰ μεριμνᾷται;

### ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΩΝΣΤ. Α. ΔΙΑΛΕΙΣΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (συνέχεια καὶ τέλος).

Α'. Ποῖαν ἰδέαν ἔχει ἡ σχολὴ ἡμῶν περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς πρώτης παιδεύσεως.

Σώματος ὑγίεια καὶ ῥώμη, βῆθη διανοίας ἀνάπτυξις καὶ χρηστὴ ἦθος διαπλάσις συνισῶσι τὸν ἄριστον καὶ εὖ ἡγμένον ἄνθρωπον, οἷον ἀπαιτεῖ καὶ ὁ ὑψηλὸς αὐτοῦ προορισμὸς καὶ ἡ ἐν τῷ βιοπορισμῷ ἐπίδοσις αὐτοῦ καὶ ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ πολιτεία. Πρὸς τὸν ἓνα καὶ τριπλοῦν τοῦτον σκοπὸν πρέπει νὰ τείνῃ ἡ πρώτη ἐκπαιδεύσις: διότι διὰ νοία ἀνευ ἦθους ἐλλιπὴς ἦθος ἀνευ διανοίας τυφλὸν ῥώμη ἀνευ ἀμφοτέρων θηριώδες ἀμφοτέρα δ' ἀνευ ὑγείας κυβερνήτης ἔμπειρος ἐν φαθῶν σκάφει διάνοια δὲ καὶ ἦθος καὶ ὑγίεια εἰς ταῦτον συνελθόντα, εὐδαίμονα ἀπεργάζονται τὸν συνοικοῦντα τῇ ἐρατεινῇ ταύτῃ πατρίδι, ὅς τις οὕτω περικαλλεῖ ἀντίτυπον ἀναδείκνυται τῆς σοφίας καὶ ἀγαθότητος καὶ δυνάμεως τοῦ υπερτάτου Ὁντος.

Ἡ σχολὴ ἡμῶν τοιαύτην ἰδέαν ἔχουσα περὶ

τοῦ σκοποῦ τῆς πρώτης παιδεύσεως, περὶ τῶν μεσῶν τῶν εἰς αὐτὸν ἀγόντων, προεῖπε ὅτι ἡ μετὰ τοῦ σώματος ὑγίεια καὶ ῥώμη καὶ συντηρεῖται καὶ προάγεται διὰ καλῆς διαίτης καὶ ἀσκήσεως, ἢ δὲ βῆθη τῆς διανοίας ἀνάπτυξις διὰ τῶν ἀληθῶν γνώσεων εὐμεθόδως μεταδιδόμενων ἐπιτυχῶνεται, ἢ δὲ χρηστὴ τοῦ ἦθους διαπλάσις διὰ τῆς χριστιανικῆς ἀνατροφῆς καὶ τοῦ ζῶντος τῶν ἀκατρεφόντων παραδείγματος γίνεται ἢ δ' ἐνὸς ἐκάστου εὐδωσῆς συνεργεῖ εἰς εὐδωσῆν καὶ τῶν ἑτέρων. Καὶ πράγματι ὑγιὲς σῶμα ἀντέχον εἰς τοὺς μόχθους τῆς σπουδῆς υποβοηθεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διανοίας, ὑγιαίνων δὲ καὶ ἀναπτυσσόμενος τὴν διάνοιαν παῖς, δεκτικώτερος χρῆστος ἦθος γίνεται, χρησθήτης δὲ τῆς γενόμενος, συντηρεῖ τὴν ὑγίειαν τοῦ σώματος, ἢ οὐδὲν τόσον φθαίρει ἢ δὲσὸν αἱ ἠθικαὶ παρεκτροπαί, καὶ ἀπεριπαστῶς καὶ φιλοτίμως ἀκροῦται καὶ μελετᾷ τὰ μαθήματα, δι' ὧν ἡ διάνοια ἀναπτύσσεται.

Β'. Πῶς θὰ ἐργασθῶμεν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου κατὰ τὸ πρῶτον σχολικὸν εἶδος.

1.) Διατήρησις καὶ προαγωγή ὑγείας καὶ ῥώμης. 2.) Ἀνάπτυξις διανοίας. 3.) Διαπλάσις χρῆστος ἦθους. Ταῦτα, κατὰ τὰ εἰρημένα, εἰσὶ τὰ τρία μέρη, ἅτινα ἐν ἀρμονίᾳ συνενούμενα τὸν σκοπὸν πρὸς ὃν τείνει ἡ πρώτη παιδεύσις ἀποτελοῦσι. Προκειμένου λοιπὸν νὰ ἐκθέσωμεν πῶς σὺν Θεῷ θὰ ἐργασθῇ ἡ σχολὴ ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς τούτου καὶ τριαδικοῦ σκοποῦ, θὰ ποιήσωμεν ταῦτα ἐν τάξει ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ πρώτου.

1.) Διατήρησις καὶ προαγωγή ὑγείας καὶ ῥώμης.

Εἶπομεν ἤδη ὅτι ἡ ὑγίεια καὶ ῥώμη διὰ καλῆς διαίτης καὶ ἀσκήσεως διατηρεῖται καὶ προάγεται. Ἦδη ἐπὶ τὸ ἀναλυτικώτερον λέγομεν ὅτι εἶνε τις ὑγίης καὶ εὐρωσος, ὅταν, ὑγίης ἐξ ὑγιῶν γονέων γεννώμενος, καλῶς τρέφεται, ἐν καθαρῷ αἰατελῇ, τὰς ἠθικὰς παρεκτροπὰς ἀποφεύγῃ, εἰς ὑγιεινὸν τόπον διατρίβῃ καὶ κανονικῶς ἀσκήται.

Ἐν τῇ σχολῇ λοιπὸν ἡμῶν:

α.) Θὰ παρέχωμεν τροφήν ἀφθονοῦ, καθαρὰν καὶ ὑγιεινὴν τετράκις τῆς ἡμέρας, ὡς πρόγευμα, γεῦμα, πρόδειπνον καὶ δεῖπνον, διὰ τοὺς ὑποτρόφους μαθητὰς.

β.) Θὰ ἐπιμελώμεθα τῆς καθαρότητος τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐνδυμάτων πάντων τῶν μαθητῶν καὶ τῆς τοῦ κατασκήματος.

γ.) Θὰ καταπολεμῶμεν τὰς ἠθικὰς παρεκτροπὰς διὰ τῶν διδακτικῶν, παιδαγωγικῶν καὶ θρησκευτικῶν μέσων.

δ.) Ἐχομεν ἤδη κατάστημα εὐρύχωρον, εὐσκιον, εὐήλιον, εὐαερον, τὰς δύο οἰκίας Κίγκ μετὰ δύο συνδένδρων περιχωρῶν, 23 μεγάλων δωματίων καὶ αἰθουσῶν καὶ ἀφθόου ὕδατος.

ε.) Θὰ ἀσκῶμεν πάντας τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τῶν κατωτάτων μέχρι τῶν ἀνωτάτων τάξεων διὰ πεπειραμένου διδασκάλου τῆς γυμναστικῆς.

2.) Ἀνάπτυξις διανοίας. Καὶ περὶ τούτου εἶπομεν ἤδη τι ἢ ἀνάπτυξις

της διανοίας γίνεται διά της ευμεθόδου μεταδόσεως των γνώσεων. Θα διδάσκηται δὲ ἐν τῇ σχολῇ ἡμῶν ὁ μαθητής:

α.) Τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν οὕτως ὥστε εἰσαγόμενος εἰς τὸ γυμνάσιον νὰ ὀρθογραφῇ, ἐπαρκῶς νὰ ἐκθέτῃ ἀπλῶς τὰς ἰδέας του καὶ νὰ ἐξηγῇ ὅπως οὖν τοὺς ἀπλουτέρους Ἑλληνας συγγραφείς.

β.) Τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ἥτις θὰ διδάσκηται ἐπιμελῶς εἰς πάσας τὰς τάξεις, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ νηπιαγωγείου γινόμενης ἐνάξεως.

γ.) Τὴν λατινικὴν γλῶσσαν, ἥς ἡ διδασκαλία ἀρχεται ἐν τῇ τρίτῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ τάξει.

δ.) Τὰ μαθηματικά, καταβαλλομένης πολλῆς σπουδῆς ὅπως κατανοῶνται ἐφαρμοζόμενα εἰς παραδείγματα τοῦ πρακτικοῦ βίου καὶ δύνοντα τὴν διάνοιαν.

ε.) Τὰ ἱερά, οὐχὶ διὰ ξηρᾶς ἀποστηθίσεως, ἀλλ' οὕτως ὥστε δι' αὐτῶν ὁ θεῖος λόγος νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν καρδίαν καταβάλλων τὰ ὕγια τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς σπέρματα.

ς.) Τὰ λεγόμενα βοηθητικά, ὡς ἡ ἱστορία, γεωγραφία, πατριδογραφία, πραγματογνωσία καὶ φυσιογνωσία.

ζ.) Καὶ τὰ τεχνικά, ὡς ἡ ὠδική, ἀπαγγελία, καλλιγραφία καὶ ἱερογραφία.

η.) Μὴ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα εἶνε ἡ ὀργανικὴ μουσικὴ διὰ κλειδοκουμβάλου καὶ ἡ γερμανικὴ, ἀγγλικὴ καὶ ἰταλικὴ, ἅτινα δύναται τις νὰ διδῆται δι' ἰδιαιτέρας δαπάνης.

Πρὸς ευμεθόδον διδασκαλίαν, ἐκτὸς τῆς προσοχῆς, ἥτις καταβάλλεται περὶ τὴν ἐκλογὴν προσωπικοῦ ἐκ νέων πεπειραμένων, ευμεθόδων, φιλοτίμων, σεβαστῶν καὶ ἀγάπην ἐμπνεόντων καὶ ὀργώντων πρὸς ἐργασίαν καὶ τελειοποίησιν, θὰ ἐνασκηταὶ ἐποπτεία ἀκριβῆς καὶ θὰ γίνηται σύσκεψις ἐν τῷ διδασκαλικῷ συμβουλίῳ συνεργουμένων κατὰ μίαν ἐσπέραν ἐκάστης ἐβδομάδος, ἐν ἣ θὰ ἀνακοινῶνται αἱ ὑπὸ τῆς ἐποπτείας παρατηρηθεῖσαι τυχὸν ἐλλείψεις ἐν τῷ τρόπῳ τῆς διδασκαλίας καὶ θὰ συζητηθῆται πᾶν τὸ θεόμενον βελτιώσεως εἴτε ἐν αὐτῇ τῇ διδασκαλίᾳ εἴτε ἐν τῇ εὐταξίᾳ εἴτε ἐν τῇ παιδαγωγίᾳ εἴτε ἐν ἀοράδῃ ποτε ἄλλῃ σχολικῇ λειτουργίᾳ. Θὰ γίνηται δὲ καὶ σκέψις περὶ τῶν ληπτέων ἐκάστοτε μέτρων εἰς προαγωγὴν τῶν ὑπερέχοντων μαθητῶν.

3.) Διάπλασις χρηστοῦ ἤθους.

Ἐρρήθη ἤδη ὅτι ἡ διάπλασις χρηστοῦ ἤθους γίνεται διὰ τῆς χριστιανικῆς ἀνατροφῆς καὶ τοῦ ζῶντος τῶν ἀνατρεφόντων παραδείγματος. Ἄνα τρέφω τινὰ χριστιανικῶς σημαίνει διδάσκω αὐτὸν τὰς χριστιανικὰς ἀληθείας τὰς προσφόρους τῇ ἡλικίᾳ του, ποιῶ αὐτὸν νὰ κατανοήσῃ κατὰ τὸ ἔφικτόν τὸ κάλλος τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας, καὶ τὴν ἀσχημίαν τῆς κακίας καὶ ἀμαρτίας καὶ τὸν ἐντεῦθεν κίνδυνον· συνειθίζω αὐτὸν νὰ ἐμβλέπῃ εἰς ἑαυτὸν καὶ νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἔχῃ τὴν ἀρετὴν ἢ τὴν κακίαν· ἐμβάλλω ἐν τῇ ψυχῇ τὴν ἀγάπην μὲν πρὸς ἐκείνην, τὸ μῖσος δὲ πρὸς ταύτην καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ἵνα τῆς μὲν κακίας ἀπαλλαγῇ, τὴν δ' ἀρετὴν ὡς ὠραῖον ἔνδυμα περιβληθῇ· ἐμπνέω εἰς αὐτὸν τὸν φόβον πρὸς τὸν Θεόν, τιμωροῦντα αἰώνιως τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς αὐτὸν, παρασχόντα μὲν πάντα τὰ ἀγαθὰ ὅσα ἔχομεν καὶ, τὸ ὕψιστον πάντων, τὸ δικαίωμα τῆς θείας υἰοθεσίας, μέλλοντα δὲ νὰ χορηγήσῃ καὶ τὰ συναφῆ πρὸς τὴν υἰοθεσίαν ταύτην αἰώνια ἀγαθὰ εἰς τοὺς ἀναδεικνυμένους ἀξίους αὐτῆς· διδάσκω αὐτὸν τὰ καθήκοντα, ἅτινα χριστιανὸς ὢν, ἔχει πρὸς ἑαυτὸν, πρὸς τοὺς γονεῖς του, πρὸς τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐν γένει πρὸς πάντας ἀνθρώπους, φίλους καὶ ἐχθρούς· εἰσάγω αὐτὸν εἰς κατανοήσιν τοῦ ἠθικοῦ

πολέμου, ὅπως γίνεται ἐν ἡμῶν, παλαιότερον τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, μορφοῦντος ἑαυτὸν νὰ ἐκλύσῃ πρὸς ἑαυτὸ τὴν θείαν, καὶ ἐνισχυομένου τοῦ μὲν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν πνευματικῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ λογισμῶν καὶ ἐπιθυμιῶν, τοῦ δὲ κακοῦ ὑπὸ τῶν ἐναντίων καταδεικνύω ὅτι ἐν τῷ μεγάλῳ τούτῳ ἠθικῷ πολέμῳ νικά τις τὰς πονηρὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰ πάθη, νικά τὴν νύκην, παρὶ ἧς ἔλεγον καὶ οἱ ἀρχαῖοι, «τὸ νικᾷ» τὰς ἐπιθυμίας νικῶν πατῶν ἢ καλλιτῆρ, ὅταν συνειθίσῃ νὰ ζητῇ τὴν ἀνωθεν ἐνίσχυσιν διὰ τῆς προσευχῆς καὶ νὰ ἀγιάζηται διὰ τῶν μυστηρίων τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ὅλον τοῦτο σημαίνει τὸ ἀνατρέφω τινὰ χριστιανικῶς. Ἀλλ' ἡ ἀνατροφή αὕτη, ὅπως ἡ τελεία, πρέπει νὰ γίνηται ὄχι μόνον διὰ λόγων, ἀλλὰ καὶ διὰ κανονικῆς ἐξεως καὶ μάλιτα διὰ τοῦ ζῶντος παραδείγματος τοῦ ἀνατρεφόντος, τοῦ ὁποῦ ὁ βίος πρέπει νὰ εἶνε σύμφωνος πρὸς τοὺς λόγους του, ἐπικυρῶν αὐτοὺς καὶ ὄχι ἀναιρῶν διὰ τῶν ἔργων. Τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἀγωγῆς εἶνε τὸ σπουδαιότατον ἐν τῇ πρώτῃ παιδείᾳ. Ἐν Γερμανίᾳ, τῆς ὁποίας τὰ ἐκπαιδευτικὰ συστήματα καθ' ἑκάστην ἐγκωμιάζονται καὶ ὡς πρότυπα μιμήσεως παρ' ἡμῶν προτείνονται, ἐν Γερμανίᾳ ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις καλεῖται καὶ θεωρεῖται τὸ κέντρον τῆς βαρῦτητος ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει. Καὶ εἶνε ἐκφρασιωτάτη ἡ φράσις αὕτη, σημαίνουσα ὅτι καθὼς πᾶν βάρος πέπτον σχηματίζει γραμμὴν, ἥτις προεκτεινομένη διέρχεται διὰ τοῦ κέντρον τῆς γῆς, ὅπερ διὰ τοῦτο κέντρον βαρῦτητος λέγεται, οὕτω καὶ πᾶσα ἐκπαιδευτικὴ ἐνέργεια κύριον σκοπὸν, πρὸς ὃν πρέπει νὰ τείνῃ, ἣν ὁ μορφούμενος γίνεται ἀληθῆς ἄνθρωπος καὶ ὡς υἱὸς καὶ ὡς γονεὺς καὶ ὡς κρατιώτης καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς ἀρχῶν καὶ ὡς ἀρχόμενος καὶ ὡς μέλος τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης δικογενείας, καὶ παρ' ἣν ὁ μορφοῦμενος γίνεται τερατώδης ἄνθρωπος, ἄχθος ἀρούρης, καὶ ἄξιος μόνον τῶν ὑπὸ γῆν ἀηλίων κευθαίωνων. Τοιαύτη θεωρεῖται ἡ θρησκευτικὴ παιδείσις ὄχι μόνον ἐν Γερμανίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χριστιανικοῖς ἔθνεσιν. Ἐν Γαλλίᾳ ἐσχάτως ἰδρῶθη μεγάλη ἐταιρία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ γνωστοῦ δημοκρατικοῦ Ἰουλίου Σιμων σκοποῦσα τὴν διέκθεσιν τῆς δημοσίας παιδείσεως διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς Ἐπιστήμης, ὡς σύμβολον αὐτῆς ἀναγράψασα τὰς λέξεις, «Πίσις, Ἐλευθερία». Μόνον παρ' ἡμῶν, καίτοι ἔχομεν πατροπαράδοτον τὴν εὐσέβειαν, ἀπεμακρύνθη ἐσχάτως ἡ ἐκπαιδείσις ἀπὸ τῆς βάσεως αὐτῆς, τῆς θρησκείας, καὶ τοῦτο εἶνε τὸ πρότερον αἷτιον τῆς ἐκπαιδευτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐκλύσεως, ἥτις διὰ τῶν ζοφερῶν χρωμάτων καθ' ἑκάστην περιγράφεται.

Ἡ σχολὴ ἡμῶν, ἐκτιμῶσα ὑπὲρ πάντα—διότι ἡ ἀξία τῆς εἶνε ἀνωτέρα πάσης ἐκτιμήσεως—τὴν ἀληθῆ χριστιανικὴν μόρφωσιν, θὰ ἔχῃ αὐτὴν κέντρον βαρῦτητος ἐν τῇ ἐκπαιδευτικῇ ἐνέργειᾳ τῆς, καὶ ὁ μέγας ἡμῶν πόθος καὶ ἡ διαφλέγουσα ἐπιθυμία καὶ ἡ κατὰ τὸ ἔφικτόν δράσις θὰ εἶνε ἡ διάπλασις χρηστοῦ ἤθους ἐν τοῖς μαθηταῖς τῆς σχολῆς ἡμῶν διὰ τῆς χριστιανικῆς ἀνατροφῆς καὶ τοῦ ζῶντος τῶν ἀνατρεφόντων παραδείγματος.

(ἀκολουθεῖ).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἀφίκετο ἐπανακάμψας ἐκ τῆς ἀνά τὴν Ἐπαρχίαν περιουσίας του, ἡ Α. Πανιερότης ὁ δημοφιλὴς Ἀρχιερεὺς ἡμῶν. Ἡ ἐνταῦθα διαμονὴ του παραταθῆσεται μέχρι τῆς 10—15 Ἰανουαρίου, ὅτε ἀναχωρήσει διὰ Λάρνακα.

\* \*

Παραπονούμεθα κατὰ τοῦ καιροῦ καὶ ἐπιθυμοῦμεν τὰς βροχὰς, ἃς δὲ παραπονούμεθα κατὰ τῶν βροχῶν καὶ ἐπιθυμοῦμεν ἀνοίξιν, διότι καὶ αἱ στεγναὶ τῶν οἰκιῶν ἤρχισαν νὰ διαμαρτυροῦνται καὶ οἱ ὄρειοι γεωργοὶ κινδυνεύουν νὰ μὴ εὐρώσι καιρὸν νὰ σπείρωσιν. Ἀπὸ τεσσάρων ὁμῶς ἡμερῶν ἔχομεν ὕψος οὐρανίου καὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων καταλεύουσας ἐκ τῆς γιόνας, ἐλπίζεται δ' ὅτι θὰ παραταθῇ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἡ καλοκαιρία, μέχρις ὅτου πάλιν ἀρχίσωμεν τὰ κατ' αὐτῆς παράπονα. Τί νὰ γείνη; ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἡ ἀστασία τῆς φύσεως ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν ἀστασίαν τῶν ἀνθρώπων.

\* \*

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην εὐρέθη καὶ πάλιν ἠνεωγμένον τὸ σύμμα τοῦ παγκραίου τῆς ἐκκλησίας Ἀγ. Ἀνδρονίκου, αὐτὸ ἐκεῖνο ὅπερ καὶ ἄλλοτε ἠνεώχθη, ἀλλὰ, δυστυχῶς διὰ τὸν ἱεροσύλον, ὅστις ἐδίδαξε πλέον τὰς Ἐπιτροπὰς νὰ μὴ ἀφίνωσι γρήματα ἐντὸς τοῦ παγκραίου, οὐδὲν εὐρεν, ὅπερ βεβαίως ὁ ἱεροσύλος θὰ ἠσθάνη βαρῦ. Καλὸν χαίρει θὰ κάμῃ ὁ τεχνίτης αὐτὸς ἀφοῦ ἐνίστε ἐπισκεπτεται καὶ τα θεῖα.

\* \*

Ἐπειδὴ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων συνέπεσεν ἡμέρα Δευτέρα, ἡ ἀκολουθία τῶν Ὁρῶν θὰ φάλλῃ τὴν προσεχῆ Παρασκευῆν. Ταῦτα διὰ τοὺς φιλακολούθους.

\* \*

Ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης Βενετίας στερεῖται ἐνὸς ἐφημερίου, καὶ ζητεῖ διὰ συναγωνισμοῦ τοιοῦτον. Πρέπει νὰ ἦνε ἱερομόναχος, εὐλαβῆς καὶ κόσμιος, ἡλικίας ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη, ἐγγράμματος, καὶ νὰ γνωρίζῃ καὶ ὀλίγα Ἰταλικά. Θὰ λειτουργῇ δὲ ἐβδομάδα παρ' ἐβδομάδα μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος ἐφημερίου καὶ θὰ διδάσκῃ τὴν Κατήχησιν εἰς τοὺς μαθητὰς δις τῆς ἐβδομάδος. Μισθὸς καὶ τυχερὰ θὰ ἦνε περίπου 150—180 εἰκοσάφραγκα κατ' ἔτος καὶ ἡ κατοικία ἀμισθός. Δι' ὁδοιπορικὰ ἐξοδα χορηγοῦνται ὑπὸ τῆς κοινότητος 150 περίπου φράγκα. Οἱ βουλόμενοι, ἂς ἀποστείλωσιν εἰς τὸν πρόεδρον κ. Γ. Γιαννιώτην τὰ ἐξῆς ἀποδεικτικά—τῆς γεννήσεως, χειροτονίας καὶ ἐξομολογήσεως, εὐρώστου υγείας καὶ χρηστῶν ἠθῶν.

\* \*

Μεγάλῃ ἐκθεσίς διαφόρων παιγνιδίων καὶ δώρων διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους, εἰς τὸ ἐνταῦθα Κατάστημα τοῦ κ. Α. Γαλανίδου. Συλλογὴ πλουσιωτάτη. Τρέξατε νὰ θαυμάσητε, καὶ βεβαίως θὰ ἀγοράσητε. Τιμαὶ συγκαταβατικώταται.

ΑΕΥΚΩΣΙΑ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐξῆκολουθοῦσιν αἱ βροχαὶ, πίπτουσαι ἐκ διαλειμμάτων, καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἀκόμη ἐξακολουθοῦσιν. Ἡ ἐνταῦθα πρὸ πολλοῦ εὐρισκομένη μιμοδραματικὴ ἐταιρία «Ἐπτάθερος» μὲθ' ἧς συγκατηρίθμετο καὶ τὸ τοῖς πᾶσι γνωστὸν καλλιθέλαδον πη-

... η μικρά "Αναχί" καθ' έπειτα σέρπεται τους αιώ-  
τους δια της "Αναχί" εως εις την ανεπίσημη δια-  
παύση της εθνικής διαίτησής της "Αναχί"...

Ο εν Τούλωση της Ρωμανίας από πολλών ετών δια-  
μένων πατριώτης ήμων κ. Παριζής Μωχαλίδης άξιότατο  
έγκλημα ολιγογενειακά κομμάς μεθ' έκτου και επίσημον  
πολυγραφητόν λέγεται δε ότι διακοσείται να έγκλιτασθή έν-  
ταύθα όπως έργάζεται έκδιδων έρημεύει ταύτα.

Καθ' η πληροφορηθείς, η Α. Έβου, ο αρχικτρός κ.  
Ναΐδιστον έγραψε χθές προς την Α. Μικαριόττη τον Άρ-  
χιεπίσκοπον ήμων, παρακαλών αυτόν, όπως διατάξη να  
χλευσώ προσωρινώς τα Σχολεία της πρωτεύουσας, ένεκον  
της άσθενείας "ακρόβη" ήτις ανερίκη καθ' αυτάς.

10 Δεκεμβρίου 89.

ΛΑΡΝΑΞ

Εν τῷ «Λάρνακα Κλοῦπ» τὴν 9)21ην  
Δεκεμβρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 8ην  
ἐπιτετήθη παρετέθη δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ  
ἀξιοτίμου κ. Σ. Γ. Οὐόλπωλ Προέδρου τοῦ  
Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Λάρνακος, ἀνα-  
χωροῦντος τῷ προερχοί Σαββατῶ ἐντεῦθεν·  
ἐν ᾧ παρεγενήθησαν οἱ ἀξιοτίμοι κ. Κόστανι  
Διοικητῆς Λάρνακος, Ρώσσοι Δῆμαρχος,  
Τέλλου ἀρχιτελῶν, Μορτον ὑποτελῶν,  
ὁ Διευθυντῆς τοῦ ἀγγλ. Τηλεγραφεῖου, Οὐ-  
όκνε, Διευθυντῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς,  
Πικρίδης, Διευθυντῆς Ἀγγλο-Αἰγυπτιακῆς,  
Χελμῆ Ἐφένδης Δικαστῆς ὁ κ. Κλ-όδου-  
λος Κραμβῆς Δικαστῆς ἀπουσίασεν ἀσθενεί-  
ας ἐνεκεν, Γλόσσοπ γενικὸς ταμίης τῆς  
Νήσου καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι Τρα-  
πεζῶν, Τ-λωγείων, Δικαστηρίων καὶ ἄλλων  
τιμημάτων. Περὶ τὸ τέλος τοῦ δείπνου ὁ  
Διοικητῆς Λάρνακος ὡς Πρόεδρος αὐτοῦ ἐ-  
γερεθεὶς προέτιεν ὑπὲρ τῆς Ἀνάσσης μετὰ  
μικρῶν δὲ ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ ἀξιοτίμ. κ.  
Σ. Γ. Οὐόλπωλ εἰπὼν ὅτι ὁ εἰρημένος κ.  
Οὐόλπωλ, παρουσιαζομένη περιστάσως, ἐ-  
φαίνετο τοῖς πᾶσιν ἀρωγὸς ἠθικῶς τε καὶ  
ὕλικῶς καὶ ὅτι κατὰ τὸ διαστήμα τῆς ἐν-  
ταῦθα πολυχροῦσι διαμονῆς του τὸ Δικα-  
στήριον Λάρνακος ἐλιτούργει μεθ' ὅλη  
τῆς ὑπὸ Ἀγγλοῦ ἀπαιτουμένης δραστηριό-  
τητος καὶ εὐσυνειδησίας. Ἐγερεθεὶς ὁ κ.  
Οὐόλπωλ ἠεχαρίστησε τὸν Διοικητῆν προσ-  
θεὶς ὅτι δὲν ἐξέτελεσε εἰμὴ τὸ καθήκον  
αὐτοῦ ἐφ' ᾧ καὶ τὸ μάλα εὐχαριστεῖ τοὺς  
συνυδελφούς του Δικαστὰς τε καὶ Δικη-  
γόρους ὡς φανεῖται αὐτῷ ἀρωγούς. Ἐτα ἐ-  
γερεθεὶς ὁ κ. Ν. Ρώσσοι καὶ εὐχαριστήσας  
Γαλλιστὶ τὸν Διοικητῆν ἐκ μέρους πάντων  
διὰ τοὺς πρὸς τὸν Πρόεδρον δικαίους ἐ-  
παίνους του, ἔπιεν ὑπὲρ τῆς ὑγείας αὐ-  
τοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενείας του. Μετὰ δὲ  
ὁ κ. Χελμῆ Ἐφένδης ἠεχαρίστησε τὸν  
Πρόεδρον ὡς οὐ μικρὸν συντελέσαντα διὰ  
συμβουλῶν αὐτοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κα-  
θηκόντων αὐτοῦ τε καὶ λοιπῶν καὶ ἠεχα-  
ρίσθη αὐτῷ αἰσίου πλοῦν καὶ τὰ βέλτιστα εἰς  
τὸ νέον αὐτοῦ στάδιον ὁ κ. Γλόσσοπ ἠε-  
χαρίστησε τὸν πρόεδρον ἐκ μέρους τῶν ἀ-  
πόντων φίλων του διὰ τῆν πρὸς πάντας  
ἀδολον φιλίαν του. Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. Οὐ-  
όλπωλ ἠεχαρίστησε πάντας πιδὼν ὑπὲρ τῆς  
εὐδαιμονίας τῆς πόλεως Λάρνακος. Τὰ ἀ-  
ποτελέσαντα τὸν δείπνον πρόσωπα ἦσαν  
25 τὸν ἀριθμὸν.

Τὴν 6)18ην τρέχοντος ἡμέραν Τετάρτην  
καὶ ὥραν 11ην πρὸ μεσημβρίας ἐξεμέτησε  
τὸ ζῆν ἡ ἐνάρετος συμπολιτικῆς ἡμῶν Τερ-  
ψιθέα Π. Ἀντωνιάδου, γένους Χ. Μιτζῆ, ἄ-  
γουσα τὸ 46ον τῆς ἡλικίας τῆς ἔτος, ἐγ-  
καταλειπούσα σύζυγον καὶ τέκνα. Ἡ ἐκ-  
φορὰ αὐτῆς ἐγένετο τὴν ἐπιούσαν μετὰ τῆς  
δεούσης ἐπισημότητος, προσκληθέντων πάν-  
των τῶν ἱερέων τῶν ἐνοριῶν καὶ συνοδευ-

σάντων τῆν σοφὸν αὐτῆν πολλῶν τῶν τὰ  
πρώτα φρονούντων πολιτῶν. Τοῖς συγγενέσι  
ἐυχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν, τῆ δὲ με-  
ταστάσει ἐπιφρονούμεν τὸ, Γαῖον ἔχοι εὐλα-  
γμίαν.

Διὰ τοῦ αὐστριακοῦ τῆς χθὲς ἀφίκετο  
ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὁ πρὸ πολλοῦ ἀγαμι-  
νόμενος Πρόξενος τῆς Ἰταλίας κ. Φρανζέσκος.

Χθὲς τὴν 15ην τρέχοντος ἐτελέσθησαν  
οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Βώλου κ. Σ. Δημητρακο-  
πούλου μετὰ τῆς ἐκ Λάρνακος δεσποσύνης  
Ἄννης Μ. Κωνστατινίδου. Τὸ νυμφίον ζεῦ-  
ρος εἰς ὁ εὐχόμεθα πᾶν ἀγαθόν, ἀπῆλθε διὰ  
τοῦ σημερινοῦ ἀεροπλοίου εἰς Σμύρνην ἐν-  
θα εὐρίσκεται ἀποκατεστημένος ὁ νυμφίος.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Τὸ τὸν παρελθόν Σάββατον ἐσπέρας πα-  
ρουσταθὲν δράμα «ἡ Δέσποινα τῆς Ἀνῶν»  
ἔχει διδακτικωτάτην ὑπόθεσιν· τούτου δ'  
ἐνεκεν καταχωρίζομεν τὴν ἐξῆς δοθεῖσαν ἡ-  
μῖν ἀνάγνωσιν τούτου.

Ἡ Παυλίνα, μονογενὴς θυγάτηρ τοῦ ἐμπόρου Δεσπῆλ,  
κἀλλει καὶ χάρει ἀκαταράπτουσα, ἀρετῶν ὑπὸ τῶν γο-  
νέων ἀεὶς εὐτως, ὥστε καρεῖται ὑπερσπυτικὴ καὶ ἀλαζών.  
Ἐν τῇ ἀλαζονείᾳ δ' αὐτῆς ταύτη, ἦν ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὴν  
ἡ κακὴ τῶν γονέων ἀκαταράπη, βίαν ἔχουσα τὴν ψευδοφι-  
λοσοφίαν, πᾶσαν πρότασιν γάμου ἀπευθυνομένην ὑπ' ἀν-  
δρὸς τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς τάξεως ἀπέρριπτε μετὰ τῶν γο-  
νέων, τῆς διὰ λόγων περιφρονήσεως καὶ εἰρωνεῖας μεσῶν,  
διότι ἐν τῇ δουροπολίᾳ αὐτῆς φαντασία ἔπραττε ἰταλιανὰ  
μνηστῆρας πλήρους λάμπους καὶ μαγαλείου.

Τὴν αὐτὴν τὴν ἔλαβον καὶ δύο προτάσεις ἀπευθυνθεῖ-  
σαι ἡ μὲν παρὰ Βοζίντιου, πλουσίου εὐγενούς, ἡ δὲ παρὰ  
Καρλόου τοῦ φίλου του. Τὴν παρὰ τῆς ἀλαζονος θυγατρὸς  
τοῦ ἐμπόρου περιφρονητικὴν ἀπορρίψιν τῆς περὶ γάμου προ-  
τάσεως τοῦ Θεωρήσας ὁ Βοζίντιος ὕβριν θεινὴν κατὰ τῆς  
τιμῆς καὶ ὑπολήψεως του, ἀπεράσισε μετὰ τοῦ ἐπίσης προσ-  
βληθέντος φίλου του νὰ λάθωσιν ἐκδικήσιν διδοῦντες διὰ γρη-  
ματικῶν ἐνεργειῶν εἰς τὴν ὑπερσπυτικὴν Παυλίαν ὡς σύ-  
ζυγον ἀνδρα ἀτημον, ποταπὸν καὶ εἰ δυνατόν γελωτοποιῶν τι-  
να πρὸς ἐξευτελισμὸν αὐτῆς. Μανθάνουσι δὲ παρὰ τινος ἰδι-  
οκτήτου ξενοδοχείου, ὅτι τῆς Παυλίνας ἐραῖται περιπαθῶς  
ἐκπαιδευτὴς ἡλικίας, ἀλλ' ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῆς, νέος τις ὀνό-  
ματι Κλαύδιος, υἱὸς χωρικοῦ κηπουροῦ, ἀποθανόντος καὶ  
ἐγκαταλειπόντος περιουσίαν ἱκανὴν, ἦν ὁμοῦ πᾶσαν ὁ Κλαύ-  
διος κατηγάγετο πρὸς ἐκπαιδεύσιν του, ἵνα καταστή ἡμέραν  
τὴν ἀξίος τοῦ ὑπ' αὐτοῦ λατρευομένου ἀγγέλου· ἐξέμαθε  
λοιπὸν διαφόρους γλώσσας ἐγένετο κάτοχος τῆς ζωγραφί-  
κης, ἵνα ζωγραφεῖ ἡμέραν καὶ νύκτα ἐκείνην, ἥτις ἦτο τὸ ἀν-  
τικείμενον τῆς λατρείας του, ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιέ-  
ρωσε τὸ σπέρμα τῆς νεότητός του, τὴν καρδίαν καὶ τὴν  
ψυχὴν του· ἐγένετο περίφημος ξιφομάχος καὶ σκοπευτῆς, ἵ-  
να ἐν ἀνάγκῃ ὑπερασπίσῃ αὐτὴν ἔστω καὶ μεθυσίαν τῆς ἰ-  
δικῆς αὐτοῦ ὑπέρβους, ἐγένετο τέλος τὸ χάρμα καὶ τὸ καύ-  
χημα τῆς χήρας μητρός του καὶ τοῦ χωρικοῦ του ὄλου. Εἰς  
τὴν πονηρὰν δὲ ψυχὴν τοῦ προσβληθέντος Βοζίντιου ἐξασρά-  
πτει τότε ἀμέσως σχέδιον ἐκδικήσεως καταχθόνιον. Σκέπτε-  
ται νὰ καταπέσῃ τὸν ἀσῆμον καταγωγῆς θερμὸν ἐραστὴν  
ὅπως παρουσιασθῆ εἰς τὴν Παυλίαν ὡς πρίγκιψ καὶ ζητή-  
σῃ τὴν χεῖρα αὐτῆς εἰς γάμον, πρὸς αὐτὸν πάντα  
τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ ὡς πρίγκιπος ἐπὶ τῷ ὄρ-  
κῳ ὅμοι· ὅτι ἀμέσως μετὰ τὴν τέλεισιν τῶν γάμων θ' ἀνακα-  
λύψῃ εἰς τὴν Παυλίαν τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ καταγωγὴν φέ-  
ρων αὐτὴν εἰς τὴν πεινυχρὰν καλύδην τῆς χήρας μητρός του.

Πρὶν ἤδη ὁμοῦ ὁ Βοζίντιος θέσῃ εἰς ἐνεργεῖαν τὸ κα-  
ταχθόνιον σχέδιόν του, ὁ Κλαύδιος στέλλει διὰ χωρικοῦ τι-  
νος πρὸς τὴν Παυλίαν ἐπιστολήν, ἐν ἣ ἐξεδήλου τὸν πρὸς  
αὐτὴν διάπτωτον ἔρωτά του καὶ τὸν διακαῆ πόθον νὰ ἐνώ-  
σῃ τὴν τυχὸν αὐτοῦ μετὰ τῆς ἰδικῆς τῆς. Εἰς τὴν θερμώ-  
τητα τῆς ἐπιστολῆς ἀντετάχθη ψυχρότης, εἰς τὴν τρυφερό-  
τητα σκληρότης καὶ εἰς τὰς παρακλήσεις περιφρόνησις καὶ  
ὀργῆ, ἥς τὰ ἀποτελέσματα ἐπέπεσαν κατὰ τῆς τάξεως τοῦ  
δυστυχῆς κομιστοῦ, ἀνηλεῶς ραβδισθέντος ὑπὸ τῶν ὑπηρε-  
τῶν κατὰ διαταγὴν, ἐνοσεῖται, τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν κυρίας.  
Προσβληθεὶς οὕτω σκληρῶς τὴν φιλοτιμίαν ὁ πτωχὸς καὶ  
ἀσῆμος πλὴν εὐγενικῶν αἰσθημάτων ἐραστής ἀπεράσισε νὰ  
λάβῃ ἐκδικήσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἀποφάσεως του  
ταύτης λαμβάνει ἐπιστολήν παρὰ τοῦ Βοζίντιου, ἥς τὸ πε-  
ριεχόμενον ἀναρριπίζει τὸ ἀποσθενόμενον πάθος τοῦ ἔρω-  
τος καὶ πρὸς αὐτὸν γλυκείας ἐλπίδας περὶ τῆς πρα-  
γματώσεως τοῦ δνεύρου του· παραιτεῖται ὅθεν ἀμέσως τῆς  
ἐκδικήσεως καὶ μεθ' ὄρκου διαβεβαίει τοῦς μοχθηροῦς φί-  
λους, ὅτι θὰ ἦναι ἀκριβῆς καὶ πιστὸς ἐκτελεστής τῶν δι-  
αταγῶν του. Κατόπιν ὁμοῦ ἀναλογισθεὶς πᾶσαν ἀγενεὶς καὶ

ποταπὸν θὰ ἦτο εἶν ἐξήρατα καθ' αὐτὸν τὸν τρόπον κό-  
ρην ἀθάνα, ἔστω καὶ ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς ὑπερβρανεῖας  
κατεχομένην, ζῆσει ν' ἀπορρίψῃ τὰς προτάσεις τοῦ Βοζίντι-  
ου, ἀλλ' ἀπειλούμενος ὑπ' αὐτοῦ, δεσμευόμενος ὑπὸ τοῦ  
ὄρκου καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀκούητου πάθους τοῦ ἔρω-  
τος, μεταβαίνει ὡς πρίγκιψ εἰς τὴν οἰκίαν Δεσπῆλ καὶ ζη-  
τεῖ τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς του, ἥτις ἀρμένως προτέφερε  
ταύτην, συγκαταθέντων, ἐνοσεῖται, καὶ τῶν κενωδῶν γο-  
νέων τῆς. Τὸ μυστήριον τοῦ γάμου τελεῖται καὶ ὁ μετρη-  
μισμένος πρίγκιψ συγγενῶς πρὸς τὸν ὄρκον του ὀδηγεῖ ἀ-  
μέσως τὴν ὑπερβρανον νύμφην εἰς τὴν μητρικὴν καλύδην μὴ  
ἀποκαλύψας εἰσέτι εἰς αὐτὴν τὴν ἀληθῆ καταγωγὴν του.  
Περὶ τὸν εἶναι νὰ εἴπωμεν πόσον ἐξεπλήγη ἡ ὑπερβρανον  
κήρη, ὅσα εἰσῆλθεν εἰς τὴν πεινυχρὰν ἐκείνην καλύδην, αὐ-  
τῆ, ἥτις περιέμενε νὰ εἰσέλθῃ εἰς μαγαλοπρατεῖς καὶ ἐπι-  
χρυστοῦς αἰθούσας, αὐτῆ, ἥτις ἀνέμενε νὰ ἴδῃ πρὸ τῶν πο-  
δῶν αὐτῆς πίπτουσαν στρατὸν ὄλον θαλαμηπόλων καὶ ὑπη-  
ρετῶν προθύμων νὰ πεθῶσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς. Ἡ μή-  
τηρ τοῦ Κλαυδίου ἀπῆν ἐκ τῆς οἰκίας, ἀλλ' ὅτε ἀφίκετο  
συναπτᾷ πρώτον τὴν Παυλίαν, ἥτις μετὰ βδελυγμῆς ἐ-  
ρωτᾷ τὸν σύζυγον τῆς ποῖα εἶναι ἡ γυνὴ ἐκείνη, ἥς τὴν  
ἀγροικίαν τοῦ προσώπου δὲν δύναται νὰ βλέπῃ· ἀκούσας τότε  
ὁ Κλαύδιος τοὺς πικροὺς τούτους λόγους ἐκτοξευόμενος κα-  
τὰ τῆς προσφιλοῦς αὐτοῦ μητρός χύνει δάκρυα πύρινα με-  
τανοίας καὶ ἀποσπάζει καθ' ἑαυτὸν ν' ἀποδώσῃ τὴν Παυ-  
λίαν εἰς τοὺς κόλπους τῶν γονέων τῆς, παρακαλεῖ δὲ θερ-  
μῶς τὴν μητέρα του, ὅπως συγχωρήσῃ αὐτὸν ἐπὶ τῇ πρά-  
ξει του ταύτη καὶ ἀποκαλύψῃ τὰ πάντα εἰς τὴν Παυλίαν.  
Ἡ μήτηρ περιγράφει τότε τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα τοῦ υἱοῦ  
τῆς καὶ ἀψευδῆ μάρτυρα τούτου δεικνύει τὴν ἐπὶ τοῦ τοί-  
χου κρεμασμένην εἰκόνα τῆς. Ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς εἰκόνας ἐξηγέρ-  
θη ἐν τῇ ψυχῇ τῆς Παυλίνας τὸ καθ' ἀρχὰς μὲν συμπά-  
θεια εἶτα δὲ ἔρω· ἀκατάσχετος πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἐμὸς  
ἦτο· δι' αὐτὴν ἀγρυπνῶν ἡμέραν καὶ νύκτα, σύντροφον καὶ  
παρηγορίαν ἔχων μόνον τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτά του, διὰ τῶν  
πετρύγων τοῦ ὁποίου ἔτρεψε πάντοτε πλησίον τῆς, ἀνα-  
πνέων καὶ ζῶν διὰ τῶ ἀρωματός τῆς καλλονῆς τῆς.  
(ἀκολουθεῖ).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ζανζιβάρ 6.—Δεινὸν δυστύχημα συνέβη  
εἰς τὸν Ἐμὴν Πασᾶν ἐν Βαραμόδο. Ἐπε-  
σεν ἐκ τινος ἐξώστου 20 ποδῶν ὕψους καὶ  
ἐξώρυξε τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. Φόβος εἶναι  
μὴ τὸ κρανίον ἐθραύσθῃ. Ἐν τούτοις ὁ ἰ-  
ατρὸς Πάρκε ἐλπίζει ὅτι θὰ τὸν σώσῃ.

Κω)πολις 9.—Ὁ πρίγκιψ Καραθεοδώ-  
ρης τῆς Σάμου, οὐχι ὁ διπλωμάτης, θὰ δι-  
ορισθῆ διοικητῆς τῆς Κρήτης.

Ὁ γάμος τοῦ πρίγκιπος διαδόχου τῆς Ἰ-  
ταλίας μετὰ τῆς πριγκίπισσας τοῦ Βελγίου  
διαψεύδεται.

Ἀθῆναι 15.—Ἐγκύκλιος τῆς Ἐ.λ.λ. Κυ-  
βερνήσεως διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ τουρκι-  
κοῦ φιρμάνιου ὡς παραβιάζοντος τὰς συν-  
θήκας καὶ τὰ δίκαια τῶν Κρητῶν.

Βερολίον 16.—Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπένευμεν  
εἰς τὸν Ἐμὴν πασᾶν τὸ παράσημον τοῦ στέμ-  
ματος.

Λονδίον 16.—Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες  
εἶναι ἀπειλητικώταται κατὰ τῆς Πορτογα-  
λίας. Κατηγοροῦσιν αὐτὴν ἐπὶ ἀπιστίᾳ ἐλ-  
λείψει εὐθύτητος καὶ ἀπειλοῦσιν ὅτι θάρ-  
πάσωσι παρ' αὐτῆς καὶ αὐτὰς τὰς ἐπὶ τῶν  
ἐκβολῶν τοῦ Ζαμπέζυ κτήσεις τῆς.

Ὁ περιώνυμος ἐξερευνητῆς τῆς Ἀφρικῆς  
Στάνλεϋ ἐφελκείε κατ' ἐξοχὴν σήμερον τοῦ  
εὐρωπαϊκοῦ τύπου τὴν προσοχὴν. Αἱ ἐφη-  
μερίδες βρῖθουσι περιγραφῶν περὶ τῆς πα-  
ρατόλιμου, ἀλλὰ καὶ θαυμασίως ἐπιχειρησέ-  
ως τοῦ Στάνλεϋ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀφρι-  
κῆς, προσέτι δὲ περὶ τῶν δραματικῶν πε-  
ριπέτειῶν τοῦ Ἐμὴν πασᾶ. Ὁ Ἐμὴν οὗτος  
εἶναι γερμανὸς ἐκ Σιλεσίας καὶ χριστιανὸς  
τὸ θρησκείμα, καλούμενος δόκτωρ Σχρί-  
σπλιρ. Ἀκολουθήσας τὸν Γόρδωνα ἐν τῇ  
ἐκστρατεῖᾳ τοῦ Σουδᾶν, διωρίσθη ὑπὸ τοῦ  
Κεδίβου Ἰσμαῖλ διοικητῆς τῆς Ἀργούρ  
καὶ τῆς Βαδελῆς, ἐπαρχίας κειμένης πε-  
ρὶ τὸν Ἰσημερινόν, ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀ-  
φρικῆς. Ἐπαραστάτων τῶν Σουδανῶν, ὁ  
Ἐμὴν ἐμεινεν ἀποκαλεισμένος ἐν τῇ ἐ-

πορχία εκείνη, επί τῆς περιόδου ἐτη, παλαιῶν κατὰ τῶν Σουδαίων Δερβισσῶν καὶ ἀποτελεσματικῶς ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐκτοτε ἐργάσθη ἀόκτως εἰς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως. Ἰσραπόστολοι δὲ καὶ περιηγηταὶ ἀνομολογοῦσιν ἰσοθῆτως τὰς μεγάλας ἑλικίας καὶ ἠθικὰς προόδους, ἃς ἐπέτελεσαν οἱ οἰκοὶ ὑπήκοοί του. Στεροφούμενος παντὸς μέσου, περὶ πάντων προνόησε· κατεσκεύασε περίπλοκα, χάριτην, καὶ ὅπλα ἐν τῇ ἀγρία ἐκείνῃ χώρα, ἐνθα διηνεκῶς ἠγωνίζετο κατὰ τῶν Μαχδιστῶν. Καίπερ οὐδαμῶθεν λαμβάνων ἀρωγὴν, στεροφούμενος δὲ ἐπὶ ἔτη πολλὰ συγκοινωνίας πρὸς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον Ἐντέστη ἐρωμένως εἰς τὰς ἀγρίας ἐπιθέσεις τῶν Δερβισσῶν. Ὁ κόσμος σήμπερ ἀπέστρεψε τὴν προσοχὴν του ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τοῦ μάρτυρος τούτου, ὅστις μόνος ἐκράτει ἐν ἡλίᾳ καὶ ἐρωμένως τὴν σημαίαν τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Σατάν, ὁ ἐξερνήτης τῆς Ἀφρικῆς, ἀνεδέχθη, ὡς γνωστὸν, τὴν ἐλευθέρωσιν αὐτῶν, καὶ δημιουργήσας σῶμα στρατιωτικὸν ἐν Ζανζιβάρῃ, ἐξεστράτευσεν διὰ τοῦ Κόγγου πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ Ἑμίν πασᾶ. Ἐπὶ δὲ ἔτη σχεδὸν ἠγροῦθη ἡ τέχνη του, καὶ πολλὰς διεδόθη ὅτι ἀπόλετο. Κατῶρθωσεν, ἐν τούτοις, τὴν φθίσην εἰς Βαδελάνην, καὶ μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας ἐπεισε τὸν Ἑμίν πασᾶν νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὸν εἰς Εὐρώπην, ἢ οὐδὲν τελευτᾶτος οὗτος εἶδε τὸν στρατὸν αὐτοῦ στασιάζοντα, ἐαυτὸν δεσμευθέντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν καὶ κινδυνεύοντα, ἀπολεσθέντα δὲ τὸν ἄνθρωπον τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Μετὰ μικρὰν καὶ ἐπικίνδυνον πορείαν διὰ μέσου ἐρήμων χωρῶν καὶ ἐχθρικῶς διακειμένων φυλῶν κατῶρθωσαν οἱ εὖο ἠρωτικοὶ ἄνδρες μετὰ πολλῶν συντρόφων τῶν νὰ σωθῶσιν εἰς Ζανζιβάρην. Ἡ ἐκστρατεία αὐτῶν εἶναι θαυμάσιον κατόρθωμα διήλθον δὲ χώρας ἐν ἀγνώστοις, δάσην πυρθένα ὑπὸ νάτων οἰκούμενα, καὶ κόσμον ὅσῳ ἀγνωστον, τοσοῦτω νέον. Μεθ' ὅλα ταῦτα τὸ ἔργον, δι' ὃ τοσοῦτους κατέβαλον ἀγῶνας, κατεστράφη, καὶ ἴσως διὰ παντός. Ἡ κεντρικὴ Ἀφρικὴ θὰ παραδοθῇ ὀλόκληρος εἰς τὸν ἰσλαμισμὸν διὰ τῶν Σουδαίων Δερβισσῶν, ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ ἐυρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς τὸ δυστύχημα δὲ τοῦτο πολὺ συνέτελεσαν, ὡς λέγεται, οἱ ἐν Ζανζιβάρῃ ἐγκατασταθέντες Γερμανοὶ, ἐξαγριώσαντες τὰς φυλὰς τῆς Ἀφρικῆς διὰ τῆς σκαιότητος αὐτῶν καὶ τῆς ἀπληστίας.

**ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «Ο ΥΜΕΝΑΙΟΣ».**  
(συνέχεια)

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.**

**Προκρίσεις καὶ συντάξεις.**

Ἄρθρ. 19. Αἱ προκρίσεις πληρώνονται ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἅμα τῷ γάμῳ τοῦ δικαιοῦχου, πιστοποιουμένη ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων ἐξαρτῶνται δὲ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς μηνιαίας αὐτοῦ καταβολῆς καὶ ἐκ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν οὗτος ἀνελλιπῶς ἐξηκολούθει καταβάλλον.

Ἄρθρ. 20. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς προκρίσεως ἀποκτᾶται μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ δικαιοῦχου, ὁ δὲ μέγιστος μετὰ εἴκοσιν ἔτη ὡς ἐξῆς: Ὁ μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς του νυμφευόμενος μέτοχος, ὁ ἐκπληρώσας τὰς πρὸς τὴν ἐταιρίαν ὑποχρεώσεις του, λαμβάνει τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς προκρίσεως, ἀνερχόμενον εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς μηνιαίας αὐτοῦ καταβολῆς. Ὁ ἐλάχιστος δ' οὗτος ὅρος τῆς προκρίσεως ἐντὸς μὲν τῆς πρώτης πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ μετόχου αὐξάνεται ἐτησίως ἀνὰ τὸ εἰκοσαπλάσιον, ἦτοι ὁ νυμφευόμενος μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς του λαμβάνει τὸ τεσσαρακονταπλάσιον τῆς μηνιαίας καταβολῆς του, ὁ μετὰ τρία ἔτη λαμβάνει τὸ ἐξηκονταπλάσιον, ὁ μετὰ τέσσαρα ἔτη τὸ 80πλάσιον καὶ ὁ μετὰ πέντε ἔτη τὸ 100πλάσιον τῆς μηνιαίας καταβολῆς του.

Ἐντὸς δὲ τῆς δευτέρας πενταετίας ἡ προκρίσις αὐξάνεται ἐτησίως ἀνὰ τὸ 25πλάσιον τῆς μηνιαίας καταβολῆς ἦτοι ὁ

νυμφευόμενος μετὰ ἑξ ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς του λαμβάνει τὸ 125πλάσιον τῆς μηνιαίας καταβολῆς του, ὁ μετὰ ἑπτὰ ἔτη τὸ 150πλάσιον, ὁ μετὰ οκτὼ ἔτη τὸ 175πλάσιον, ὁ μετὰ ἑννέα ἔτη τὸ 200πλάσιον καὶ ὁ μετὰ δέκα ἔτη τὸ 225πλάσιον τῆς μηνιαίας καταβολῆς του.

Ἐντὸς δὲ τῆς τρίτης πενταετίας ἡ προκρίσις αὐξάνεται ἐτησίως ἀνὰ τὸ 30πλάσιον τῆς μηνιαίας καταβολῆς ἦτοι ὁ νυμφευόμενος μετὰ ἑνδεκά ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς του λαμβάνει τὸ 255πλάσιον τῆς μηνιαίας καταβολῆς του, ὁ μετὰ δώδεκα ἔτη τὸ 285πλάσιον, ὁ μετὰ δεκατρία ἔτη τὸ 315πλάσιον, ὁ μετὰ δεκατέσσαρα ἔτη τὸ 345πλάσιον καὶ ὁ μετὰ δεκαπέντε ἔτη τὸ 375πλάσιον τῆς μηνιαίας καταβολῆς του.

Ἐντὸς δὲ τῆς τετάρτης καὶ τελευταίας πενταετίας ἡ προκρίσις αὐξάνεται ἐτησίως ἀνὰ τὸ 35πλάσιον τῆς μηνιαίας καταβολῆς ἦτοι ὁ νυμφευόμενος μετὰ δεκαῆξ ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς του λαμβάνει τὸ 410πλάσιον τῆς μηνιαίας καταβολῆς του, ὁ μετὰ δεκαεπτά ἔτη τὸ 440πλάσιον, ὁ μετὰ δεκαοκτὼ ἔτη τὸ 480πλάσιον, ὁ μετὰ δεκαεννέα ἔτη τὸ 515πλάσιον καὶ ὁ μετὰ εἴκοσιν ἔτη τὸ 550πλάσιον τῆς μηνιαίας καταβολῆς του.

Ἄρθρ. 21. Πᾶς μέτοχος συμπληρώσας τὸ τριηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ μὴ ἔλθῃ εἰς γάμον δικαιούται νὰ λαμβάνει ὡς σύνταξιν τὸν τόκον πρὸς 4 τοῖς 100 ἐτησίως ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κεκτημένης παρ' αὐτοῦ προκρίσεως. Ἡ σύνταξις αὕτη ἐξηκολουθεῖται μέχρι τοῦ γάμου, ἢ ἐν ἀγχαμῇ ἐπ' ἔρου ζωῆς πληρώνεται τῷ δικαιοῦχῳ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐξημηναίας. Δύναται ὅμως ὁ μέτοχος καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 35ου ἔτους τῆς ἡλικίας του παραιτούμενος τῆς σύνταξιν αὐτῆς νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν αὐξήσιν τῆς προκρίσεως αὐτοῦ, καταβάλλον τακτικῶς, ὅπως ἀποκηρῆσῃ τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 20 μέγιστον ἔρου τῆς προκρίσεως, ἐὰν κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 35ου ἔτους τῆς ἡλικίας του δὲν συνεπλήρωσε συγχρόνως καὶ εἰκοσαετὴ καταβολήν.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.**  
**Διοίκησις τῆς Ἐταιρίας.**

Ἄρθρ. 22. Ἡ ἐταιρία «Υμέναιος» διοικεῖται ὑπὸ ἐπιταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκλεγομένου κατὰ πενταετίαν ὑπὸ τῆς γενικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως, ἣτις δύναται καὶ αὐτὴ νὰ ἐκλέγῃ τὰ ἴδια μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς ληγούσης πενταετίας. Διὰ τὴν πρώτην δὲ πενταετίαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θέλει σύγκεισθαι ὑπὸ τῶν ἐξῆς, κ. Ἀναργύρου Σιμοπούλου, Δημητρίου Μ. Καλλιφρονᾶ, Ἀναστασίου Διομ. Κυριακοῦ, Α. Πασπάτη, Λευκά Μπέλλου, Γεωργίου Δ. Ἀντωνοπούλου καὶ Εὐαγγέλου Κ. Κορνηϊώτου. Ἡ ὑπηρεσία τῶν Συμβούλων εἶνε ἀμισθός.

Ἄρθρ. 23. Οἱ σύμβουλοι ἐκλέγουσι τὸν Πρόεδρον αὐτῶν καὶ ἓνα Ἀντιπρόεδρον ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐταιρίαν ἀπέναντι τρίτων ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 24. Τὸν Πρόεδρον καλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τούτον εἰς τῶν Συμβούλων ἐκλεγόμενος παρὰ τῶν λοιπῶν.

Ἄρθρ. 25. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου. Θεωρεῖται δ' ἐν ἀπαρτία διὰ τῆς παρουσίας τῶν τριῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 26. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν, ἀλλ' ἐν ἰσοψηφίᾳ ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Προεδρεύων ἔχει τὴν νικῶσαν ψήφον. Αἱ ἀποφάσεις ἐκάστης συνεδριάσεως καταχωρίζονται ἐν ἐπί τούτῳ βιβλίῳ πρακτικῶν, ἐνθα ὑπογράφουσι πάντες οἱ παρευρεθέντες σύμβουλοι.

Ἄρθρ. 27. Σύμβουλος μὴ προσελθὼν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἐξημηναίᾳ θεωρεῖται παραιτηθεὶς, δυναμένης τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων κατὰ τὴν ἀμέσως πρώτην αὐτῆς σύνοδον νὰ ἐκλέξῃ τὸν ἀντικαταστάτην αὐτοῦ. Ἐν ἢ δ' ἂν περιπτώσει δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία ἐν τῷ σύμβουλῳ δύναται τὰ ὑπολειπούμενα μέλη ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ νὰ ἐκλέξωσιν ἕτερον μέλος προσωρινῶς μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων.

Ἄρθρ. 28. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐταιρίας προσδιορίζει ἐν γένει τὰς δαπάνας καὶ διαχειρίζεται ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτῆς. Ἀποφασίζει περὶ ἐγέρσεως δικῶν, διορίζει τοὺς ἀναγκαίους πληρεξουσίους δικηγόρους καὶ ἐν γένει ἐνεργεῖ πᾶν ὅ,τι θεωρεῖ συμφέρον τῇ ἐταιρίᾳ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταστατικοῦ, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὁποίου δίδει λόγον εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων.

Ἄρθρ. 29. Ἀναγκαῖοι ὑπαλλήλοι τῆς Ἐταιρίας θεωροῦνται: εἰς Διευθυντῆς, εἰς Ταμία, εἰς Λογιστῆς, εἰς ἐισπρακτικῶν καὶ εἰς ὑπηρέτης.

Τὰ χρέη τοῦ Διευθυντοῦ δύναται τὸ Συμβούλιον νὰ ἀναθέτῃ καὶ εἰς ἓνα τῶν συμβούλων προϊούσης δὲ τῆς ἐργασίας δύναται ὡσαύτως τὸ Συμβούλιον νὰ αὐξήσῃ τὸ προσωπικὸν τοῦτο.

Ἄρθρ. 30. Τὰ ἐγγράφα τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐταιρίας ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς Πᾶν δ' ἐγγράφον ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ προκύβῃσιν ἐνοχία εἰς βάρος τῆς ἐταιρίας δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς Συμβούλου, ὁρίζομένου ἐπὶ τούτῳ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 31. Κατὰ τριμηνίαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δημοσιεύει διὰ τῶν ἐφημερίδων περιληπτικὴν κατάσταση τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας.

Ἄρθρ. 32. Πρὸς διαδοσὴν τῶν φιλοanthρωπικῶν τῆς Ἐταιρίας σκοπῶν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ διορίσῃ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐπιτίμα μέλη τοῦ Συμβουλίου, εἰς τὰ ὅποια δύναται νὰ ἀναθέτῃ καὶ τὴν εἰσπρακτικῶν μηνιαίων κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτῶν καταβολῶν.

Τὸ συμβούλιον δύναται ὡσαύτως νὰ ἐκλέγῃ ἐπιτροπὰς ἐκ Κυριῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλοῦ πρὸς παροχὴν ὑπηρεσιῶν συνδεομένων πρὸς τὴν πρόβδον τῆς Ἐταιρίας.  
(ἀκολουθεῖ).

Λύσις τοῦ 16 κινήματος: σὺλλογῆ—συλλογῆ.  
Αὐτῆρας οἱ κ. κ. Γ. Β. Πατριδῆς, Εὐγ. Ν. Ζήνωνος, Ν. Κάρταλης.  
(Τὸ 15 αἰνίγμα ἔλυσαν καὶ οἱ ἐκ Λευκωσίας κ. κ. Νικηφόρος Σαμουηλ [καὶ τὸ 11 αἰνίγμα αὐτοῦ] Χ. Παπαϊωάννου Γαβρ. Λάζκαρος Α. Φυλλίδης. Ἐκ Λάρισκος ὁ κ. Π. Βρυονίδης ἐμμέτρως καὶ λίαν ἐπιτυχῶς).

**ΑΙΝΙΓΜΑ 17ον.**  
Περίξ ἐμοῦ θλίψις πολλή, μακρὰν μου ἡ καρδίαν καὶ πᾶς ἐμὲ παρητηρῶν εὐαχέει... μακρὸς ἔστις! Μ' ἀπέκοψας τὴν κεφαλὴν; ἀλλοίωσις ὅποια! ἀντὶ πικρᾶς καὶ θλιβερᾶς κηρίστρακι γλυκεῖα. Καὶ ἂν ὡς δῶρον φυσικὸν μ' ἀπέκτησε νεάνις, βλέπων αὐτὴν καὶ λογικὸν καὶ τὰς αἰσθήσεις χάνεις.

**ΠΡΟΒΛΗΜΑ 12ον.**  
Κρατῶν τις εἰς χεῖράς του κόκκους σίτου, εἶπεν ἂν βάλω 32 κόκκους εἰς τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ὁ ἀριθμὸς ὄλων τῶν ἐν αὐτῇ κόκκων θὰ ἦε ὁ ἥμισυς τοῦ ἐν τῇ ἀριστερᾷ. Ἄν τοὺς βάλω ὅμως εἰς τὴν ἀριστεράν, τότε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῇ κόκκων θὰ εὐρεθῆ τριπλάσιος τοῦ ἄλλου. Πόσους κόκκους ἐκράτει εἰς ἐκάστην χεῖρα;

**ΕΜΠΟΡΙΚΑ.**

Κρασία νέα καλὰ	170—190
δευτέρας ποιοῦ	140—160
» ξυνοσμένη	100—120
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ δκ. παρ.	55
σταφίδες ξηραῖ	50—55
σταφίδες βρασταί	36—42
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	120
σίτος τὸ καλὸν γρ.	18—20
κριθὴ	9—11
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

**ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.**

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τῆν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὄλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμὰ νὰ τὰ καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὧν χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ σέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκείθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὄν ὅρον τῶν, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τειαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμεσῶ 1 Ἰουνίου 1889.  
Σταῦρος Ματείδης.